

8. 18.

q̄ de omnib⁹ nos iudicabit. veniunt ⁊ dixiunt ei. venimus ad
 te p̄r sc̄e. qz tu es caput om̄ dic⁊ ille ⁊ ego filius ex
 ḡmūnito nos exclusi ab hac spe dixiunt ad in vicām. Ibi
 ep̄i sibi invicem q̄senciant. qz in synodis ḡggant⁊ s̄z eamus
 ad virū sc̄m epiphaniū ep̄m ep̄i qz p̄pha ⁊ p̄sonam
 hōis nō accipit. cū aut app̄quarent ciuitati et̄ reuelatū
 et̄ ei de ip̄i ⁊ misit in occurſu eoz dicens ne int̄tis
 ciuitate hanc. tūc in se reuſi dixit. Invitare nos cul
 pabiles sum⁊ ut qd ergo nos iustificam⁊ nā ⁊ iste
 sc̄us p̄pha nos eximicatos h̄t cui nō aliis nisi
 dūs revelant ut nobis ⁊ reprehēdunt valde sei
 uos. Videlis dūs qz iūtate se culpabiles fecerāt
 reuelauit epiphaniū p̄dō q̄ ultro adduxit eos ad
 se ⁊ cōsolās eos suscepit i cōmūniōne et absouit eos.

De nimia cōreplacōne macharij

Mbas macharius dese dixit. At animū
 men noue ciuiis d̄c cognitōnis. cupiditas occi
 piuit. Ut vel qnq̄ die b̄i cōtrūnīs sc̄iū cadis mei
 iſep̄abilis adeo faciem statuēs ut mētē meā. ⁊ clausis
 rōib⁹ hostiis meis ⁊ nullis. Hō poss̄ amē vel possum
 h̄tē. cepi instare a principio septimane dices sc̄iū
 meo. vide ne l' declo ad r' v' am̄ d̄cedas h̄s ibi
 angelos archa patriarchas p̄phes ap̄los manentes
 confessi. vñ ⁊ d̄. p̄mūgo cum creaturæ tuū.
 Ille consolare sp̄ne qnq̄ ipsa celestia sūt. ne can
 nales cogitacōes. Sc̄iūras ⁊ i hoc duabus noctibus
 p̄seuerans usq; adeo d̄mōne me p̄uocasse ac stimu
 lasse sc̄iū ut ille iſlāma. Ideḡis sabato cōfusus oia
 q̄ iſ cellam erat icēdet ipsa i mītra sup qm̄
 stare cōsuebam ita ut rotū me arsurū cōdem